

DE
PROIECTIONE GEOGRAPHICA
SUPERFICIEI SPHAERICAE.

Auctore
L. EULER O.

§. 1.

Cum in superiori differtatione omnes plane modos possibili-
les expendissem; quibus superficies sphaerica in plano
repraesentari potest, vt singulae portiones minimae per fi-
guras similes exhibeantur: inde quidem statim mapparum
hydrographicarum *Mercatoris* constructio pariter atque Hemi-
sphaeriorum polarium se prodebat; quemadmodum autem ambo
Hemisphaeria, superius scilicet et inferius, vti quidem hodie
construi solent cum meis formulis cohaereant, vix patebat,
cum tamen ista repraesentatio eadem proprietate sit praedita.
Hanc obrem accuratius inquirere constitui, quomodo etiam
hic repraesentandi modus cum formulis generalibus ibi datis
egregie consentiat, ex iisque luculenter deriuari queat.

§. 2. Formulae autem generales, quas pro huiusmodi
constructionibus erueraui ita se habent, vt si loci cuiuspiam
in Sphaera distantia a polo fuerit $=v$ eiusque longitudo a certo
Meridiano fixe computata $=t$, id punctum in plano per binas
coordinatas orthogonales x et y ita determinari debeat, vt fit

$$x = \Delta : (l(\cot. \frac{1}{2}v + tV - 1)) + \Delta : (l(\cot. \frac{1}{2}v - tV - 1))$$

$$yV - 1 = \Delta : (l(\cot. \frac{1}{2}v + tV - 1)) - \Delta : (l(\cot. \frac{1}{2}v - tV - 1))$$

quas formulas quoque ita exhibere licet, vt fit

$$x = \Delta (\cot. \frac{1}{2}v (\cos. t + V - 1 \sin. t)) + \Delta (\cot. \frac{1}{2}v (\cos. t - V - 1 \sin. t))$$

et cum fit

$$\frac{x}{\cot. \frac{1}{2}v (\cos. t + V - 1 \sin. t)} = \frac{y}{\cot. \frac{1}{2}v (\cos. t - V - 1 \sin. t)} = \text{tang. } \frac{1}{2}v (\cos. t + V - 1 \sin. t)$$

hae formulae etiam ita exhiberi possunt:

$$x = \Delta : (\text{tang. } \frac{1}{2}v (\cos. t + V - 1 \sin. t)) + \Delta : (\text{tang. } \frac{1}{2}v (\cos. t - V - 1 \sin. t))$$

$$yV - 1 = \Delta : (\text{tang. } \frac{1}{2}v (\cos. t + V - 1 \sin. t)) - \Delta : (\text{tang. } \frac{1}{2}v (\cos. t - V - 1 \sin. t))$$

Vbi manifestum est, ex prioribus formulis, si character indefinitus functionis Δ omittatur, priores formulas praebere mapas hydrographicas, postremas vero constructionem Haemisphaerii siue borealis siue australis.

Tab. I.
Fig. 5.

§. 3. Quo nunc facilius appareat, quomodo etiam reliquae projectiones eidem principio innixae ex nostris formulis deduci queant, rationem istius projectionis, quae vulgo stereographica vocari solet hic accuratius euoluam. Hoc autem modo superficies sphaerae in planum sphaeram tangens ita proiecti solet, quemadmodum a spectatore in puncto contactus opposito constituto secundum regulas Perspectivae cerneretur. Referat igitur circulus AMC Sphaeram, recta autem EF planum, quod Sphaeram in puncto C tangat; tum vero A sit punctum ipsi C oppositum in quo spectator sit constitutus. Iam sumto in Sphaera puncto quocunque M , si per id ex A producaturs recta AMS , rectae EF occurrens in puncto F , erit S projectio puncti M . Hinc si radius sphaerae ponatur $= 1$, ut sit diameter $AC = 2$, arcus vero CM statuatur $= z$, erit angulus $CAM = \frac{1}{2}z$, unde fit intervallum

$$CS = 2 \operatorname{tang.} \frac{1}{2}z = \frac{2 \sin. z}{1 + \cos. z} = 2 \sqrt{\frac{1 + \cos. z}{1 - \cos. z}}$$

§. 4. Si ad AC ex M ducatur normalis MP erit $MP = \sin. z$, ac si circulus circa axem AC conuerti concipiatur, punctum M describet circulum plano tangenti parallelum, cuius radius $= MP = \sin. z$, qui ergo super plano itidem circulo referetur, cuius radius $= CS = \operatorname{tag.} \frac{1}{2}z$, ita ut radius istius circuli in sphaera se habeat ad radium projectionis, ut PM ad CS , hoc est ut $AP : AC$ vel ut AM ad AS . Anguli autem in circulo sphaerae radio CM descripto aequales erunt angulis in projectione super plano.

§. 5. Nunc in sphaera concipiamus punctum m , ipsi M proximum, cui in projectione respondeat punctum s , ita ut elem-

elementum Mm exprimat per spatium Ss , et quaeramus rationem inter haec duo elementa Mm et Ss . Ac primo quidem patet fore angulum $ASc = 90^\circ - \frac{1}{2}z = A_sC$. At vero anguli AMm mensura est semissis arcus AM , unde erit angulus $AMm = 90^\circ - \frac{1}{2}z$ ideoque aequalis angulo A_sC ; unde sequitur triangulum AMm congruente triangulo A_sS , unde erit $Mm:Ss = AM:AS$ hoc est $= AP:AC$; quae ergo ratio convenit cum ea, quam invenimus inter circulum in sphaera radio PM descriptum et circulum in plano radio CS descriptum; quamobrem haec ratio etiam aequalis erit ei, quam elementa similia in duobus his circulis inter se tenent. Atque hinc manifestum est, si in sphaera portio infinita parva circa elementum Mm descripta concipiatur, eius projectionem ipsi fore similem, ita ut haec projectio eidem legi sit adstricta, ex qua meas formulas generales elicueram.

§. 6. Referat ut ante circulus AGC sphaeram, cuius superficies pronicienda sit in planum EF ; quod sphaeram in puncto C tangat, ac statnamus nunc alterum Terrae polum existere in puncto G . Vocemus arcum $CG = g$ et per praecedentia iste polum in plano exhibebitur in puncto H , ut sit $GH = 2 \text{ tag. } \frac{1}{2}g$. Iam vero consideremus punctum sphaerae quodcumque in M cuius distantia a polo sit $GM = v$, angulus vero $CGM = i$, qui ergo denotabit longitudinem loci M in Meridiano GC , atque ad triangulum sphaericum complendum ducatur arcus CM ; quo facto, si in projectione S sit punctum loco M respondens, erit $CS = 2 \text{ tag. } \frac{1}{2}CM$, angulus vero $ECS =$ angulo GCM . Ad locum igitur huius puncti S definiendum in triangulo sphaerico GCM quaeri oportet tam latus CM quam angulus GCM .

Tab. I.
Fig. 6.

§. 7. In triangulo autem sphaerico GCM dantur duo latera $CG = g$ et $GM = v$ cum angulo intercepto $GCM = i$, unde per regulas Trigonometriae sphaericae reperitur

$$\cos. CM = \cos. g. \cos. v + \sin. g. \sin. v. \cos. i$$

unde

Unde cum fit

$$CS = 2 \operatorname{tag.} \frac{1}{2} CM = \frac{2 \sin. CM}{1 + \cos. CM} = 2 \sqrt{\frac{1 - \cos. CM}{1 + \cos. CM}}$$

ex postrema formula statim habemus

$$CS = 2 \sqrt{\frac{1 - \cos. g \cos. v - \sin. g \sin. v \cos. t}{1 + \cos. g \cos. v + \sin. g \sin. v \cos. t}}$$

Praeterea vero reperitur $\operatorname{tag.} GCM = \frac{\sin. v \sin. t}{\cos. v \sin. g - \sin. v \cos. g \cos. t}$ quae ergo formula simul exprimit in projectione tangentem anguli ECS .

§. 8. Nunc in projectione ex puncto S ad rectam fixam EF , quippe in quam cadit polus H , ducamus perpendicularum SX , ac vocemus coordinatas $CX = x$ et $XS = y$; et cum fit

$$CS = \frac{2 \sin. CM}{1 + \cos. CM} \text{ erit } x = \frac{2 \sin. CM \cos. GCM}{1 + \cos. CM} \text{ et } y = \frac{2 \sin. CM \sin. GCM}{1 + \cos. CM}$$

unde patet fore

$$\frac{y}{x} = \operatorname{tag.} GCM = \frac{\sin. v \sin. t}{\cos. v \sin. g - \cos. g \sin. v \cos. t}$$

Praeterea vero ex iam inuentis erit

$$x^2 + y^2 = CS^2 = \frac{4(1 - \cos. g \cos. v - \sin. g \sin. v \cos. t)}{1 + \cos. g \cos. v + \sin. g \sin. v \cos. t}$$

ex quibus duabus aequationibus ambas coordinatas x et y seorsim definire licebit.

§. 9. Facilius autem earum valores directe sequenti modo reperire licebit. Cum fit

$$\sin. t : \sin. CM = \sin. GCM : \sin. v \text{ erit}$$

$$\sin. CM \cdot \sin. GCM = \sin. t \sin. v,$$

quo valore introducto fiet

$$\operatorname{tag.} GCM = \frac{\sin. CM \cdot \sin. GCM}{\sin. g \cos. v - \cos. g \sin. v \cos. t} = \frac{\sin. GCM}{\cos. GCM}$$

unde fit $\sin. CM \cdot \cos. GCM = \sin. g \cos. v - \cos. g \sin. v \cos. t$

ex quibus valoribus statim colligimus

$$x = \frac{2(\sin. g \cos. v - \cos. g \sin. v \cos. t)}{1 + \cos. CM} \text{ et } y = \frac{2 \sin. t \sin. v}{1 + \cos. CM}$$

Quia igitur inuenimus $\cos. CM = \cos. g \cos. v + \sin. g \sin. v \cos. t$ binas coordinatas x et y ita habebimus expressas

$$x = \frac{2(\sin. g \cos. v - \cos. g \sin. v \cos. t)}{1 + \cos. g \cos. v + \sin. g \sin. v \cos. t} \text{ et } y = \frac{2 \sin. t \sin. v}{1 + \cos. g \cos. v + \sin. g \sin. v \cos. t}$$

§. 10. Quod si ergo hic ponamus $v = 0$, locus poli H in projectione prodire debet; tum autem reperietur

$$x = \frac{2 \sin. g}{1 - \cos. g} = 2 \operatorname{tag.} \frac{1}{2} g = CH.$$

At vero fit $y = 0$. Hinc igitur etiam locum alterius poli in projectione assignare poterimus, ponendo $v = 180^\circ$; tum autem reperietur $x = -\frac{2 \sin. g}{1 - \cos. g}$ et $y = 0$. Vnde si ex altera parte alter polus statuatur in K, erit interuallum

$$CK = \frac{2 \sin. g}{1 - \cos. g} = 2 \operatorname{cot.} \frac{1}{2} g.$$

Tum vero si capiamus $CE = CF = 2$, erit EF diameter circuli, quo referetur Hemisphaerium totum circa centrum C descriptum, cuius ergo diameter erit $EF = 4$, hoc est duplo maior quam diameter sphaerae.

§. 11. Ut nunc in hac projectione Aequatorem designemus, sumamus $v = 90^\circ$; atque x et y fient coordinatae Aequatoris in projectione; tum autem erit

$$x = \frac{2 \cos. g}{1 + \sin. g \cos. t} \text{ et } y = \frac{2 \sin. t}{1 + \sin. g \cos. t}.$$

Supra autem iam vidimus esse $xx + yy = \frac{4(1 - \sin. g \cos. t)}{1 + \sin. g \cos. t}$, hinc concludimus fore

$$\frac{xx + yy}{\cos. g \cos. t} = \frac{4}{1 + \sin. g \cos. t}, \text{ vnde fit } \cos. t = \frac{2x}{2x \sin. g - (xx + yy) \cos. g}$$

qui valor substitutus in aequatione pro x praebet

$$4x \sin. g - (xx + yy) \cos. g = -4 \cos. g$$

vnde fit $xx + yy = \frac{4(x \sin. g + \cos. g)}{\cos. g}$, vnde colligimus hanc aequationem: $yy + (2 \operatorname{tag.} g - x)^2 = \frac{4}{\cos. g^2}$. Hinc patet, Aequatorem in projectione fore circulum radio $= \frac{2}{\cos. g}$ descriptum.

Ad centrum autem huius circuli inueniendum capiatur interuallum $CI = 2 \operatorname{tag.} g$, vt fiat $IX = 2 \operatorname{tag.} g - x$, et cum fieri debeat $XS^2 + IX^2 = \frac{4}{\cos. g^2}$, patet fore $IS = \frac{2}{\cos. g}$ hoc est quantitati constanti. Erit ergo hoc ipsum punctum I centrum circuli Aequatorem referentis, existente $CI = 2 \operatorname{tag.} g$. Quare ex

Tab. I.
Fig. 6.

C erigatur perpendicularum $CD = 2$, et cum hinc fiat recta $ID = \frac{2}{\text{cof. } g}$, patet Aequatorem descriptum iri, si ex centro I et radio ID circulus delineetur.

§. 12. Definiamus nunc quoque omnes circulos Aequatori parallelos in nostra projectione, atque vt calculos taediosos euitemus statuamus breuitatis gratia $a = 2 \text{ fin. } g \text{ cof. } \alpha$, $b = 2 \text{ cof. } g \text{ fin. } \alpha$, $c = 1 + \text{cof. } g \text{ cof. } \alpha$ et $d = \text{fin. } g \text{ fin. } \alpha$ et $e = 4 - 4 \text{ cof. } g \text{ cof. } \alpha$, vbi α scripsimus loco v , vt distantia Paralleli a polo fit $= \alpha$, quo facto nostrae aequationes ita se habebunt: $x = \frac{a - b \text{ cof. } t}{c + d \text{ cof. } t}$ et $xx + yy = \frac{e - d \text{ cof. } t}{c + d \text{ cof. } t}$, ex quarum priore colligitur $\text{cof. } t = \frac{a - cx}{b + dx}$, qui valor in altera substitutus praebet $xx + yy = \frac{d(e + cx) + be - aad}{bc + ad}$. Restitutis vero valoribus assumtis erit $xx + yy = \frac{4(\text{fin. } g + \text{cof. } g - \text{cof. } \alpha)}{\text{cof. } g + \text{cof. } \alpha}$, quae aequatio reducta ad hanc formam

$$yy + \left(\frac{2 \text{ fin. } g}{\text{cof. } g + \text{cof. } \alpha} - x \right)^2 = \frac{4 \text{ fin. } \alpha^2}{(\text{cof. } g + \text{cof. } \alpha)^2}$$

monstrat, projectionem Paralleli propositi esse circulum, cuius radius $= \frac{2 \text{ fin. } \alpha}{\text{cof. } g + \text{cof. } \alpha}$, centrum autem in ipso axe EF effectum puta in puncto L ita vt fit $CL = \frac{2 \text{ fin. } g}{\text{cof. } g + \text{cof. } \alpha}$.

§. 13. Inuestigemus nunc etiam projectionem omnium Meridianorum; ac primo quidem cum sumto $t = 0$ ipsa recta HK referet Meridianum principalem, a quo reliquos computemus, ponamus declinationem Meridiani quaesiti ab hoc principali esse $= \beta$, vt fit $t = \beta$, et aequationes nostrae erunt

Tab. I.
Fig. 6.

$$x = \frac{2(\text{fin. } g \text{ cof. } v - \text{cof. } \beta \text{ cof. } g \text{ fin. } v)}{1 + \text{cof. } g \text{ cof. } v + \text{cof. } \beta \text{ fin. } g \text{ fin. } v}$$

$$y = \frac{2 \text{ fin. } \beta \text{ fin. } v}{1 + \text{cof. } g \text{ cof. } v + \text{cof. } \beta \text{ fin. } g \text{ fin. } v} \text{ et}$$

$$xx + yy = \frac{4(1 - \text{cof. } g \text{ cof. } v - \text{cof. } \beta \text{ fin. } g \text{ fin. } v)}{1 + \text{cof. } g \text{ cof. } v + \text{cof. } \beta \text{ fin. } g \text{ fin. } v}$$

ex quibus aequationibus quantitatem v eliminare oportet. Hunc in finem consideremus formulam

$$\frac{y}{x} = \frac{\text{fin. } \beta \text{ fin. } v}{\text{fin. } g \text{ cof. } v - \text{cof. } \beta \text{ cof. } g \text{ fin. } v} = \frac{\text{fin. } \beta \text{ tang. } v}{\text{fin. } g - \text{cof. } \beta \text{ cof. } g \text{ tang. } v}$$

ex qua colligitur $\text{tang. } v = \frac{y \text{ fin. } g}{y \text{ cof. } \beta \text{ cof. } g + x \text{ tang. } \beta}$.

§. 14. Quo nunc facilius hoc valore in reliquis aequationibus vti queamus, formemus hanc aequationem:

$$4 - x x - y y = \frac{4 \cos. g \cos. v + 4 \cos. \beta \sin. g \sin. v}{1 + \cos. g \cos. v + \cos. \beta \sin. g \sin. v}$$

quae per y diuisa praebet

$$\frac{4 - x x - y y}{y} = \frac{4 \cos. g \cos. v + 4 \cos. \beta \sin. g \sin. v}{\sin. \beta \sin. v} = \frac{4 \cos. g + 4 \cos. \beta \sin. g \tan. v}{\sin. \beta \tan. v}$$

in qua loco tang. v valorem ante inuentum scribamus, vnde fiet

$$\frac{4 - x x - y y}{y} = \frac{4 y \cos. \beta + 4 x \sin. \beta \cos. g}{y \sin. \beta \sin. g}$$

ex qua deducimus

$$x x + y y = 4 - \frac{4 y \cos. \beta + 4 x \sin. \beta \cos. g}{\sin. \beta \sin. g}$$

quae aequatio itidem est pro circulo; vnde tuto concludere possumus, omnes circulos maximos in sphaera ductos etiam per arcus circulares exprimi, vel adeo per lineas rectas.

§. 15. Quo nunc tam centrum quam radium cuiusque Meridiani pro nostra projectione assignemus, aequationem inuentam in hanc formam transfundamus:

$$\left(\frac{2 \cos. g}{\sin. \beta} + x\right)^2 + \left(\frac{2 \cos. \beta}{\sin. \beta \sin. g} + y\right)^2 = \frac{4}{\sin. \beta^2 \sin. g^2}$$

Sint igitur puncta H et K poli in projectione, ita vt fit

$$CH = 2 \tan. \frac{1}{2} g = \frac{2 \sin. g}{1 + \cos. g} \text{ et } CK = 2 \cot. \frac{1}{2} g = \frac{2 \sin. g}{1 - \cos. g}$$

ideoque totum interuallum HK = $\frac{4}{\sin. g}$ eiusque semiffis = $\frac{2}{\sin. g}$ quod medium in punctum O incidat, eritque CO = $\frac{2 \cos. g}{\sin. g}$; hinc sumto CX = x erit OX = $\frac{2 \cos. g}{\sin. g} + x$. Ex O erigatur perpendicularum = $\frac{2 \cos. \beta}{\sin. \beta \sin. g}$, sumtaque XL ipsi ON aequali erit LS = $\frac{2 \cos. \beta}{\sin. \beta \sin. g} + y$, quocirca esse oportet OX² (sive LN²) + LS² = NS² = $\frac{4}{\sin. \beta^2 \sin. g^2}$, ideoque NS = $\frac{2}{\sin. \beta \sin. g}$. Vnde patet, punctum N esse centrum Meridiani describendi, radium vero = $\frac{2}{\sin. \beta \sin. g}$, qui radius praecise aequalis erit rectae NH, quod egregie cum natura rei conuenit; quandoquidem omnes Meridiani etiam in projectione per polos N et H transire debent.

Tab. I.
Fig. 8.

Comparatio huius projectionis cum formulis generalibus.

§. 16. Hic igitur quaeritur, cuius modi forma functioni Δ tribui debeat, ut projectio modo descripta inde sequatur. Ac primo patet, potestates prima altiores in ea occurrere non posse, quia alioquin multipla angulorum t et v ingrederentur; deinde vero haec functio debet esse fractio, quoniam formulae pro x et y inventae sunt fractiones. Hanc ob causam functioni Δ : z talem formam generalem tribuamus $\frac{a+bz}{c+dz}$: at vero pro z sumamus formam postremam supra expositam, qua erat $z = \text{tang. } \frac{1}{2} v (\text{cof. } t \pm \sqrt{1 - \text{fin. } t})$ ita ut nostra functio evadat

$$\frac{a + b \text{ tang. } \frac{1}{2} v (\text{cof. } t + \sqrt{1 - \text{fin. } t})}{c + d \text{ tang. } \frac{1}{2} v (\text{cof. } t \pm \sqrt{1 - \text{fin. } t})}$$

quae, loco $\text{tang. } \frac{1}{2} v$ scribendo $\frac{\text{fin. } v}{1 + \text{cof. } v}$ induet hanc formam:

$$\frac{a(1 + \text{cof. } v) + b \text{ fin. } v (\text{cof. } t \pm \sqrt{1 - \text{fin. } t})}{c(1 + \text{cof. } v) + d \text{ fin. } v (\text{cof. } t \pm \sqrt{1 - \text{fin. } t})}$$

§. 17. Pro calculi commodo loco huius formae utamur hac concinniore: $\frac{P \pm Q\sqrt{-1}}{R \pm S\sqrt{-1}}$ ut fit

$$P = a(1 + \text{cof. } v) + b \text{ fin. } v \text{ cof. } t; \quad Q = b \text{ fin. } v \text{ fin. } t$$

$$R = c(1 + \text{cof. } v) + d \text{ fin. } v \text{ cof. } t; \quad S = d \text{ fin. } v \text{ fin. } t$$

Hinc autem coordinatae x et y ita prodibunt determinatae:

$$x = \frac{P + Q\sqrt{-1}}{R + S\sqrt{-1}} + \frac{P - Q\sqrt{-1}}{R - S\sqrt{-1}} \text{ et}$$

$$y\sqrt{-1} = \frac{P + Q\sqrt{-1}}{R + S\sqrt{-1}} - \frac{P - Q\sqrt{-1}}{R - S\sqrt{-1}}$$

unde colligimus

$$x = \frac{2PR + 2QS}{RR + SS} \text{ et } y = \frac{2QR - 2PS}{RR + SS}$$

§. 18. Quod si iam loco P, Q, R, S valores assumptos restituamus, pro denominatore communi reperiemus

$$RR + SS = ce(1 + \text{cof. } v)^2 + 2cd(1 + \text{cof. } v) \text{ fin. } v \text{ cof. } t + dd \text{ fin. } v^2 \\ = (1 + \text{cof. } v)(cc(1 + \text{cof. } v) + 2cd \text{ fin. } v \text{ cof. } t + dd(1 - \text{cof. } v)).$$

Tum

Tum vero pro numeratore ipsius x fiet

$$P.R. + Q.S. = (1 + \cos. v)(ac(1 + \cos. v) + (bc + ad) \sin. v \cos. t + bd(1 - \cos. v)).$$

denique pro numeratore ipsius y

$$Q.R. - P.S. = (1 + \cos. v)(bc - ad) \sin. v \sin. t$$

ficque pro coordinatis nanciscimur has expressiones:

$$x = \frac{2ac(1 + \cos. v) + 2(bc + ad) \sin. v \cos. t + 2bd(1 - \cos. v)}{cc(1 + \cos. v) + 2cd \sin. v \cos. t + dd(1 - \cos. v)}$$

$$y = \frac{2(bc - ad) \sin. v \sin. t}{cc(1 + \cos. v) + 2cd \sin. v \cos. t + dd(1 - \cos. v)}$$

§. 19. Quod si iam has formulas cum iis comparemus, quas supra inuenimus, quae erant

$$x = \frac{2 \sin. g \cos. v - 2 \cos. g \sin. v \cos. t}{1 + \cos. g \cos. v + \sin. g \sin. v \cos. t} \quad \text{et} \quad y = \frac{2 \sin. t \sin. v}{1 + \cos. g \cos. v + \sin. g \sin. v \cos. t}$$

egregium iam consensumprehendimus: at facile erit constantes a, b, c, d ita assumere, vt consensus fiat perfectus. Primo igitur vt denominatorem ad identitatem perducamus, requiritur, vt sit $cc + dd = 1$, $cc - dd = \cos. g$ et $2cd = \sin. g$. Ex duabus prioribus fit

$$cc = \frac{1 + \cos. g}{2} = \cos. \frac{1}{2}g^2 \quad \text{et} \quad dd = \frac{1 - \cos. g}{2} = \sin. \frac{1}{2}g^2$$

vnde fit $c = \cos. \frac{1}{2}g$ et $d = \sin. \frac{1}{2}g$, quibus valoribus iam tertiae conditioni satisfit; fiet enim

$$2cd = 2 \sin. \frac{1}{2}g \cos. \frac{1}{2}g = \sin. g.$$

Pro numeratore ipsius x perfectus consensus postulat, vt fiat

$$ac + bd = 0, \quad ac - bd = \sin. g, \quad bc + ad = -\cos. g$$

vbi si loco c et d valores modo inuentos scribamus, fiet

$$a \cos. \frac{1}{2}g + b \sin. \frac{1}{2}g = 0, \quad a \cos. \frac{1}{2}g - b \sin. \frac{1}{2}g = \sin. g, \\ b \cos. \frac{1}{2}g + a \sin. \frac{1}{2}g = -\cos. g.$$

Ex binis prioribus fit

$$a = \frac{\sin. g}{2 \cos. \frac{1}{2}g} = \sin. \frac{1}{2}g, \quad \text{porro} \quad b = -\frac{2 \sin. g}{2 \sin. \frac{1}{2}g} = -\cos. \frac{1}{2}g$$

hisque valoribus etiam tertiae conditioni sponte satisfit. Tantum

igitur superest, ut etiam videamus, an isti valores cum nume-
 ratore ipsius y conueniant, quo requiritur, ut sit $bc - ad = 1$;
 est vero $bc = -\text{cof. } \frac{1}{2}g^2$ et $ad = \text{fin. } \frac{1}{2}g^2$ vnde fit $bc - ad = -1$.
 Probe autem notandum est, ambas coordinatas tam positue
 quam negatiue sumi posse, ita ut hic perfecta identitas agnosci
 debeat.

§. 20. His valoribus inuentis manifestum est, formulas
 nostras generales perducturas fuisse ad hanc proiectionem ste-
 reographicam, si pro functione $\Delta : z$ assumissemus statim hanc
 formam :

$$\frac{\text{fin. } \frac{1}{2}g - z \text{ cof. } \frac{1}{2}g}{\text{cof. } \frac{1}{2}g + z \text{ fin. } \frac{1}{2}g} \text{ siue } \frac{\text{tang. } \frac{1}{2}g - z}{1 + z \text{ tang. } \frac{1}{2}g}$$

Ceterum hic obseruari conueniet, istum casum ad vsus practi-
 cos, quos in Geographia postulamus maxime esse accommoda-
 tum, quandoquidem veram figuram regionum terrestrium non
 admodum detorquet. Imprimis autem notari meretur, quod
 in hac proiectione non solum omnes Meridiani et Paralleli
 circulis vel adeo lineis rectis exhibeantur, sed etiam omnes cir-
 culi maximi in Sphaera descripti etiam per arcus circulares vel
 adeo lineas rectas exprimantur, dum e contrario aliae Hypo-
 theses, quae pro functione Δ fingi possent, his commodis pe-
 nitus essent cariturae.

